

Zámecká strašidla

Iva Hoňková

čte ní
pro
prv | ňáč
ky

bambóok®

čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambôok®

Zámecká strašidla

Iva Hoňková

čte ní
pro
prv | ňáč
ky

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Iva Hoňková

ZÁMECKÁ STRAŠIDLA

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bambóok

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 8301. publikaci

Ilustrace Iva Hoňková

Odpovědná redaktorka Lucie Švecová

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2022

Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2022

Cover Illustration © Iva Hoňková, 2022

ISBN 978-80-271-4614-7 (pdf)

ISBN 978-80-271-3347-5 (print)

Obsah

Předmluva	7
Zámecká strašidla	9
Nový kastelán	13
Válečná porada	17
Na číhané	21
Prohlídka zámku	25
František kastelánem	29
Dohoda	33
Ve sklepeř	37
Další plán	41
Past na myši	45
Mlha	49
Elektrina	53
Studník zasahuje	57
Vodníkovo království	61
Mokré dřevo	65
Návštěva	69

Předmluva

V malém městečku stojí na kopečku zámek. Od nepaměti se mu říká Růžový, protože má růžovou barvu. Na první pohled vypadá jako vystřižený z pohádky. Dvě vysoké věže s točitým schodištěm vás přivedou až na půdu. V uličkách sklepů byste se snadno mohli ztratit, ale zato v nádherném zámeckém parku si můžete užít spoustu zábavy a legrace.

Tu a tam na prohlídku zámku zavítalo několik zvědavých návštěvníků. Žádná sláva to sice nebyla, ale panu kastelánovi to vyhovovalo. Měl rád svůj klid. Až jednoho dne se všechno změnilo...

Zámecká strašidla

O zámek se už mnoho let staral kastelán pan Janíček. Na půdě měl pracovnu, kde se zavíral hlavně v zimních měsících. To už nebyla turistická sezóna. A tak nikým nerušen rád sedával ve svém houpacím křesle a pročetl staré knihy. V zámku však nebyl sám. Dobře znal některá jeho tajemství. Věděl, že na půdě bydlí bílá paní Herula, která se ráda prochází komnatami a v noci při úplňku tančí po střeše. V temném sklepení se občas zjevuje duch jejího manžela, bývalého zámeckého pána Františka Řeplinského z Berečka. Herula s Františkem bydlí na zámku téměř tři sta let. A mají se čile k světu. Stejně je to i s malými ohnivými mužíky, kteří žijí ve spleťtém labyrintu chodeb a střeží poklad zazděný kdesi v podzemí. A hlídají ho opravdu poctivě.

Ve sklepení je také studna, kterou obývá zelený mužíček jménem Studník. Hlídá své dušičky v hrnečcích ukrytých na dně hluboko pod vodní hladinou. Nikdo neví, kdy se vlastně do zámecké studny nastěhoval, ale všeobecně je uznávaný jako nejstarší nadpřirozená bytost tohoto zámku.

A pak je na zámku ještě bývalá ledovna. Naštěstí je ukrytá pod zemí a vstup do ní je zazděný, takže se tam hned tak někdo nedostane. Místnost je to nebezpečná, protože je v ní klouzačka, po které se sklouznete jen jednou. Vede totiž přímo do samotného pekla.

Kastelán žil se všemi těmi pozoruhodnými bytostmi ve shodě a míru. Nikdy se s nimi nepřel a vždycky se snažil vyjít jim vstříc, pokud něco potřebovaly. Věděl, že se strašidly je lepší vycházet po dobrém. Duchové a skřítci totiž ze všeho nejvíc nesnášejí, když je někdo vyrušuje. Zkrátka a dobře i oni jsou zvyklí na svůj klid.

Ale jak už to v životě chodí, jednoho dne pan Janíček odešel do zaslouženého důchodu. Na zámek měl přijít nový kastelán a to znamenalo pro strašidla jediné. Konec jejich klidu.

Nový kastelán

Uběhlo sotva pár dní, když se u vrat zámecké brány objevil nový kastelán. Jmenoval se Václav Tichý. Tichý ale vůbec nebyl. Měl plno nápadů, jak zviditelnit zámek. Chtěl přilákat více turistů, a tak se mu hned první den, ještě si ani nestačil vybalit svačinu, začaly honit hlavou plány. Chodil z jedné komnaty do druhé a zapisoval si do notesu poznámky:

*Tyhle dveře se rardí a lamly zase vybourají.
Vchod do rámku je příliš těsný a musí se zvětšit.
Půda je skvělá. Vybudujeme v ní galerii obrazů.
A sklepy? V těch se pořádně vymaluje, přivede se
do nich elektřina a otevřeme v nich kavárničku.
V chodbě v prvním patře by mohly být automaty
na kávu a čaj.*

*A vůbec! Úplně ideální bude, když se lady
vybuduje výťah, aby turisté nemuseli
šlapat po schodech.*

„On se snad zbláznil!“ vykřikla Herula, která ho sledovala jako tichý šedý stín. „Výtah na NAŠEM zámku? Kavárnička? Galerie obrazů?! To je ale neslýchaná drzost!“ chytla se za hlavu. „Františkuuu!“ volala a procházela zdmi, až se dostala do sklepa. Svého muže našla v čarodějně dílně. Zrovna se skláněl ke skleněné baňaté lahvi a vyráběl jakýsi zelený lektvar. „To jsem si mohla myslet!“ okřikla ho. „Pán si spokojeně bádá a nám nový kastelán začíná na zámku řídit jako utržený ze řetězu.“

„A co má být?“ povytáhl František obočí.

„Nechápu, proč jsi tak rozrušená,“ divil se.

„Tak abys věděl, pan Tichý se chystá přestavět polovinu zámku na nějaký supermoderní dům s výtahem. To mě má nechat klidnou?“

„Děláš si legraci, má drahá?“

„Vypadám snad, že žertuji?“ Herula obrátila oči v sloup.

„Pak se zdá, že máme pořádný problém,“ odpověděl František. „Na dnešní půlnoc svolaj všechna strašidla. Ať přijdou ke mně do dílny. Musíme se poradit, co budeme dělat.“

„No konečně! To je slovo pravého šlechtice!“ usmála se Herula. „Jdu to zařídit.“

Válečná porada

„Svolal jsem vás ve velmi důležité věci,“ pronesl s vážnou tváří František. „Zdá se, že dny našeho klidu končí. Pokud s tím novým kastelánem něco neuděláme, budeme mít za pár dní z našeho zámku lunapark.“

„To nesmíme v žádném případě dopustit!“ mračil se Studník.

„Navrhuji probourat zeď do ledovny,“ ušklíbl se nejstarší ohnivý mužiček. „Pokud se nepletu, klouzačka do pekla je stále ještě v pořádku.“

„A co takhle pozvat na zámek nějakého draka? Ten kastelána slupne a bude klid,“ navrhovala Herula.

„Možná by stačilo, kdybychom ho pořádně vylekali. Zatopíme v komíně a budeme z něho chrlit velké ohňostroje z jisker,“ řekl další ohnivý mužiček.

„Ale přátelé! Proč hned tak zhurta?“ usmíval se František. „Nejdříve se s ním zkusíme dohodnout. A pokud nebude chtít, postarám se o to, aby nakonec odešel sám i bez našeho strašení. Mám totiž fantastický plán,“ zašklebil se.

„To bych rád věděl, jak to chceš udělat,“ mračil se Studník.

„Nechte to na mně,“ řekl bývalý zámecký pán.

A tak se hned pustili do práce. Stejně jako pan Tichý. Turistická sezóna byla v plném proudu. Kastelán přes den provázel návštěvníky. O historii zámku nic nevěděl, ale nijak se tím netrápil. Všem vykládal nesmysly a co mu zrovna přišlo na jazyk. Vymýšlel si pohádky a lhal, až se hory zelenaly. Večer potom seděl nad plány. Kreslil a počítal, kolik peněz přibude do pokladny, když sem přiláká další návštěvníky. Nejvíce se těšil, až skončí sezóna a začne s opravou sklepů.

František vytáhl z truhly svůj nejlepší oblek. Byl trochu zaprášený a na některých místech už ho prokousaly myši, ale šikovné ruce jeho ženy dokázaly zázraky. Studník ho pak vypral, ohniví mužíci usušili a František měl frak tak parádní, že na něj byla radost pohledět.

„A jde se na to,“ zubil se.

